

РЕШЕНИЕ

№ 236

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело № 20221100900309 по описа за 2022 година и за да се произнесе, взе предвид:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 25 ОТ ЗТРРЮЛНЦ ВР. ГЛАВА XXI ОТ ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 20220207121008, от „Т.Д.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. София, район „****“, ул. ***** чрез адвокат И.Ш., упълномощен М.Г.Д., със съдебен адрес гр. София, бул. ***** ап.5 против ОТКАЗ № 20220127120822-4/02.02.2022 г. на длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ, по Заявление вх. № 20220127120822/27.01.2022 г. за вписване на промени в обявени обстоятелства по партида на търговеца, а именно: заличаване на досегашния управител В.Е.Ш. на дружеството и вписване на новоизбрания управител М.Г.Д..

Жалбоподателят счита, че постановеният Отказ е незаконосъобразен. Твърди, че на 12.11.2021 г., досегашният управител на дружеството В.Е.Ш. е депозирал Уведомление - предизвестие, с което на основание чл. 141, ал. 5 от ТЗ моли да бъде освободен като управител на „Т.Д.“ ООД и да бъде проведена необходимата процедура за вписване на заличаването му като управител на дружеството. Предвид необходимостта от провеждане на заседание на компетентния орган на дружеството - Общо събрание на съдружниците в „Т.Д.“ ООД, което да освободи досегашния управител и да избере нов управител, съдружниците „Ю.Д.Г.“ ЕООД, ЕИК ***** и „И.Н.“ ООД, ЕИК *****, притежаващи повече от 1/10 от капитана на дружеството, са депозирали на 29.12.2021 г. искане на основание чл. 138, ал.2 от ТЗ до управителя на „Т.Д.“ ООД за свикване на Общо събрание при съответно посочения дневен ред. В предвидения в закона двуседмичен срок, управителят не е свикал Общо събрание, поради което

това е сторено от съдружниците, притежаващи повече от 1/10 от капитала на дружеството. Общото събрание е проведено на 24.01.2022 г. като са присъствали съдружници, представляващи 69.96 % от капитала на дружеството. С необходимия кворум и мнозинство са приети решения, подлежащи на вписване по партидата на „Т.Д.“ ООД в ТРРЮЛНЦ, а именно - освобождаване на досегашния управител и избор на нов управител, който да представлява и управлява дружеството. На основание на това в ТРРЮЛНЦ е депозирано Заявление вх. 20220127120822/27.01.2022 г., с което са заявени заличаване на досегашния управител В.Е.Ш. и вписване като управител на М.Г.Д., по което заявление е постановен сега обжалвания отказ.

За да постанови отказа си за вписване на заявените от „Т.Д.“ ООД обстоятелства, длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ е приело, че не е налице редовно проведено Общо събрание на „Т.Д.“ ООД, доколкото поканата до съдружника „А. 3“ ООД не е получена нито от представляващите това дружество, нито от техни служители, а от охраната на административната сграда, в която се намира адреса на управление на дружеството. Предвид на това, съдружникът „А. 3“ ООД не бил редовно уведомен за датата, часа, мястото и дневния ред на Общото събрание, а доколкото не е присъствал на заседанието му, Общото събрание било опорочено. Според длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ, поканата е следвало да бъде връчена по реда на чл. 50, ал.3, алтернативно ал.4. Тези аргументи, заявителят счита за неправилни както от фактическа, така и от правна страна. Съгласно чл. 540 от ГПК за охранителните производства освен общите правила по този кодекс се прилагат съответно правилата на исковото производство, с изключение на чл. 207 - 266 и чл. 303-388 ГПК. Разпоредбата на чл. 50 от ГПК се намира в Част първа „Общи правила“ на ГПК, поради което е приложима в цялост в охранителните производства. Съгласно чл. 50, ал. 1 от ГПК, мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, като съгласно ал. 3 на посочената разпоредба връчването се извършва в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. Хипотезата на ал. 2 от чл. 50 ГПК урежда случаите, при които търговецът или юридическото лице е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан нов адрес като повелява, че в тези случаи съобщенията се смятат за редовно връчени.

Видно от вписванията по партидата на съдружника „А. 3“ ООД, последно вписания му адрес на управление към момента на връчване на поканата (14.01.2022 г.) е гр. София, район „*****“, ул. „*****“. От представените към процесното заявление доказателства - декларация по чл. 38, ал.9, т.2 от ЗСч и декларация до НСИ, писмените обяснения на охраната на административната сграда на посочения адрес, дадени под формата на декларация, при връчването на 14.01.2022 г. на поканата за свикване на Общо събрание на „Т.Д.“ ООД за 24.01.2022 г., на адреса на управление на съдружника „А. 3“ ООД не се намира негова канцелария, както и няма работници и служители, на които поканата да бъде връчена съгласно чл. 50, ал. 3 от ГПК. Предвид на това, следва да се счита, че дружеството „А. 3“ ООД е напуснало последно регистрирания си адрес на управление и доколкото не е вписал нов адрес на управление към 14.01.2022 г., същото следва да се приеме за редовно поканено за общото събрание, съобразно правилото на чл. 50, ал.2 от ГПК.

Въведената от законодателя фикция е приложима правна техника и предвид установеното от фактическа страна - управителят на „Т.Д.“ ООД - В.Ш. е и управител на съдружника „А. 3“ ООД. Депозирането от негова страна на уведомление - предизвестие за освобождаването му като управител на „Т.Д.“ ООД, бездействието му да свика Общо събрание на дружеството и напускането на адреса на управление на „А. 3“ ООД, чийто управител също се явява той, очевидно се свързват с неговото фактическо отсъствие и изоставяне на дружествените дела както на „Т.Д.“ ООД, така и на „А. 3“ ООД. Посоченото води до фактическа липса на управител на „Т.Д.“ ООД и невъзможност търговското дружество да се представлява при водене на търговската дейност и в отношенията с трети лица.

Прилагането на чл. 50, ал.2 от ГПК в конкретния случай изключва напълно засягане на правния, както на „А. 3“ ООД като съдружник в „Т.Д.“ ООД, така и на лицето В.Ш., който се явява едновременно управител на двете търговски дружества, тъй като от самия В.Ш. е налице подадено на 12.11.2021 г. Уведомление-предизвестие, с което същият моли да бъде освободен като управител на „Т.Д.“ ООД. В този смисъл, приетото от съдружниците на „Т.Д.“ ООД решение на проведеното на 24.01.2022 г. Общо събрание за освобождаването му от длъжност като управител на „Т.Д.“ ООД се явява в изпълнение на постъпилото от него искане за това. Като не е съобщило изложените обстоятелства и като е приело, че не следва да се приложи разпоредбата на чл.50, ал.2 от ГПК, длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ е постановило незаконосъобразен отказ за вписване на заявените обстоятелства, който следва да бъде отменен.

Въз основа на така изложеното, жалбоподателят моли за постановяване на акт по силата, на който да бъде отменен Отказ № 20220127120822- 4/02.02.2022 г. на длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ, с който по повод заявление вх. № 20220127120822/27.01.2022 г., както и даване на указания на длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ да извърши вписване на заявени обстоятелства, подлежащи на вписване.

АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА, гр.София, ул. *** представлявана от изпълнителния директор Д.М., чрез И.К., юрисконсулт в дирекция „ПОЧРД“ на основание чл.25, ал.2, изр. трето от ЗТРРЮЛНЦ е депозирала писмен отговор свой изх.№ 11-00-215/09.02.2022 г. Поддържайки изцяло мотивите, изложени в процесния отказ, счита жалбата за неоснователна. Излага подробни съображения. Моли съда, да остави без уважение жалба вх. № 20220207121008, срещу Отказ № 20220127120822-4/02.02.2022 г. на длъжностно лице по регистрацията (ДЛР) при Агенция по вписванията постановен по партидата на „Т.Д.“ ООД, ЕИК ***** , както и да бъде потвърден отказа на длъжностното лице по регистрацията като правилен и законосъобразен.**

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Производството пред АВ – ТР е иницирано по Заявление вх. № 20220127120822/27.01.2022 г. за вписването на промени по партидата на дружество „Т.Д.“ ООД, ЕИК *****. Към заявлението са приложени: 3 бр. Покани за свикване на ОС; Протокол от ОС; Писмено уведомление по чл.

141, ал.5 на ТЗ; Декларация по чл. 142 от ТЗ; Нотариално заверено съгласие и образец от саморъчен подпис на управител; документ за внесена държавна такса; Адвокатско пълномощно; Декларация по чл. 38, ал.9, т.2 от ЗСч; Декларация до НСИ; Писмените обяснения на охраната на административната сграда на посочения адрес, дадени под формата на декларация.

С УКАЗАНИЯ № 20220127120822/28.01.2022 г., на основание чл.22, ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ на заявителя е указано да представи доказателства, за редовно връчване на всички съдружници на покани за свикване на общо събрание на съдружниците проведено на 24.01.2022г. Според длъжностното лице по регистрацията, към заявлението не са представени доказателства, че получилия поканата от името на съдружника "А. 3" ООД е представляващ дружеството или негов служител.

С УКАЗАНИЯ № 20220127120822-2/31.01.2022 г., на заявителя повторно е указано да представи документи, установяващи редовното уведомяване на съдружника "А. 3" ООД за проведеното на 24.01.2022 г. общо събрание на съдружниците в "Т.Д." ООД. Според длъжностното лице по регистрацията към заявлението са приложени документи, съгласно които поканата за общото събрание е получена от Д.Д.Д.. Посоченото лице не е нито съдружник или управител в "А. 3" ООД, нито служител или работник в дружеството, поради което е прието, че не са налице условията за редовно връчване съгласно чл. 50, ал. 3 от ГПК.

Становище във връзка с горното е било изразено чрез депозираната с дата 31.01.2022г. от страна на Заявителя Обяснителна записка.

С УКАЗАНИЯ № 20220127120822-3/02.02.2022г., на Заявителя отново е било указано да се изпълнят указанията с № 20220127120822-2/31.01.2022 г.

На 02.02.2022 г. е постановен Отказ № 20220127120822-4/02.02.2022 г. Същият е мотивиран с това, че съгласно чл. 138, ал. 2 от ТЗ двама от съдружниците в дружеството, а именно: "Ю.Д.Г." ООД и "И.Н." ООД, са свикали ОС след бездействие на управителя. Изпратени са били покани до съдружниците. От поканата адресирана до съдружника "А. 3" ООД, обаче се установява, че същата не е получена нито от представляващите това дружество, нито от техни служители, а от охраната на административната сграда на ул. „*****“ № 8, където се е намирало управлението на "А. 3" ООД, поради което не може да се приеме, че съдружникът е уведомен редовно за деня, часа, мястото и дневния ред на общото събрание. Според длъжностното лице, видно от представения протокол от 24.01.2022 г. от ОС, съдружникът "А. 3" ООД не е присъствал, което опорочава събранието. Прието е, че неколkokратно са били давани указания на заявителя да представи документи, установяващи редовното уведомяване на съдружника "А. 3" ООД за проведеното на 24.01.2022 г. общо събрание на съдружниците в "Т.Д." ООД. Лицето получило поканата не е управител, съдружник в "А. 3" ООД, служител или работник в дружеството, поради което не са налице условията за редовно връчване на покана за ОС съгласно чл. 50, ал. 3 от ГПК. Посочено е, че в случая поканата е следвало да бъде връчена по реда на чл.50, ал.3, алтернативно ал.4 от ГПК като единствено приложими в охранително производство. Заявено е още, че на основание чл. 22, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ на заявителя е било указано отстраняване на нередовност по настоящото заявление, като дадените указания не са били изпълнени в срока по чл. 19, ал.

2 ЗТРРЮЛНЦ.

Срещу отказа на длъжностно лице от Търговския регистър към АВп под № **20220127120822-4/02.02.2022г.**, е подадена процесната жалба, като същата е с вх.№ на АВ **20220207121008**.

Видно от приложените писмени доказателства, жалбата е допустима, тъй като е насочена против акт, който подлежи на съдебен контрол (чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ); подадена е от лице, което има правен интерес в преклузивния 7- дневен срок за обжалване по чл. 25, ал. 1 от ЗТРРЮЛНЦ.

Разгледана по същество, жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.21 от ЗТРРЮЛНЦ, длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ проверява дали е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред, дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в търговския регистър, дали заявлението изхожда от оправомощено лице, дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закон, съответно подлежащият на обявяване акт, съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона съобразно представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона, дали е представена декларация по чл.13, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, дали друго лице няма права върху фирмата и тя отговаря на изискванията на чл.7, ал.2 ТЗ /при първоначално вписване или промяна на фирмата/, дали документите, които по силата на закон се съставят с нотариално удостоверен подпис или с нотариално удостоверен подпис и съдържание, са въведени в базата данни на Информационната система по чл. 286 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност, и дали представените документи съответстват на въведените данни за тях в Информационната система, както и платена ли е дължимата държавна такса.

Анализът на цитираната правна норма сочи, че проверката, която следва да извърши ДЛР е формална и има за цел да провери и удостовери, чрез извършване на съответното вписване, че заявеното за целта обстоятелство е надлежно удостоверено според изисквания на закона. Този извод се налага и от охранителния характер на регистърното производство, в рамките на което осъществяваните от Агенцията по вписванията правомощия са акт на административно съдействие.

С процесното заявление е поискано вписване на обстоятелствата относно заличаване на В.Е.Ш. като управител на дружеството "Т.Д." ООД във връзка с подадено заявление по чл. 141, ал.5 от ТЗ, както и вписването на М.Г.Д. за нов управител.

На 24.01.2022г. е било свикано ОС на съдружниците на "Т.Д." ООД на основание чл. 138, ал. 2 от ТЗ. Основният спорен въпрос е сведен до редовността на процедурата по чл. 139 от ТЗ.

Разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ТЗ е императивна по отношение на

изискването за уведомяване на съдружниците за провеждането на Общо събрание, но не и относно начина, по който да се извърши това.

В Решение № 74 от 14.07.2011 г. на ВКС по т. д. № 633/2010 г., I Т. О., ТК, се приема, че „за надлежно по смисъла на чл. 139, ал. 1 ТЗ уведомяване на съдружника за свикване на ОС, следва да се счита връчването в предвидения от закона срок на писмена покана, съдържаща дневния ред. **Връчването може да бъде по всички подходящи начини, при условие, че съдържанието на получения документ отговаря напълно на съдържанието на изпратения документ и е лесно четивно. Когато съдружникът е юридическо лице, връчването следва да бъде в канцеларията на адреса на управление или на изрично посочен адрес за кореспонденция, на лице или чрез средство, съответстващо на начина на връчване.**“ В мотивите се доразвива тезата, че „Изискванията на чл. 139, ал. 1 ТЗ са по-скоро схематични - писмена форма на поканата до всеки съдружник, съдържаща дневния ред, както и връчване, предхождащо най-малко със 7 дни датата на провеждане на общото събрание. Изрично е посочена приоритетността на дружествения договор по отношение на срока и формата. ... и „Чл. 139, ал. 1 ТЗ не предвижда способ за връчване поканата - лично, по пощата, чрез нотариална покана и пр. Ако такъв способ не е изрично предвиден, следва да се приеме, че законът акцентира върху доказаността на получаването и от съдружника, като способът по който е станало това няма решаващо значение. ... **Търговският закон не въвежда разграничение при връчването на поканата в зависимост от това дали съдружникът е ФЛ или ЮЛ. Нито чл. 139, ал. 1 ТЗ, нито дружествения договор предвиждат кръг на лицата, оправомощени да получат поканата за провеждането на ОС. Поради това, валидна е общата разпоредба на ГПК за връчване на адреса на управление на съдружника - ЮЛ, респ. на адреса за кореспонденция, ако изрично е уговорен такъв. Ако това изискване е осъществено, в тежест на съдружника е да оспори правомощията на лицето, което е получило поканата от негово име, установявайки нередовност на уведомяването.**“

Съобразно гореизложеното и в съответствие с общите разпоредби на ГПК следва да се приеме, че под „място на връчване“ съгласно ал. 1 на чл. 50 от ГПК, следва да се има предвид адреса, на който следва да се осъществи връчването на вписани в „съответния регистър“ търговци и ЮЛ. „Съответният регистър“ не е дефинирано от закона понятие. Под него следва да се разбира първичен съдебен или друг регистър, чрез вписване в който възниква правният субект и в който подлежат на вписване предвидените със закон обстоятелства, като за последните законът съдържа фикция, че са истинни, след като са вписани – арг. от Определение № 309/24.04.2014 г. по ч. гр. д. № 1596/2014 г. на ВКС, IV Г. О. За търговските дружества, ЕТ, кооперациите по ЗК, ЮЛ с нестопанска цел съответният регистър е ТРРЮЛНЦ.

Мястото на връчване съгласно чл. 49 ГПК, е **всяко място, на което адресатът може да бъде намерен.** Когато законът урежда възможността връчването да стане чрез **трети лица**, процесуалният закон изрично посочва не само лицата, чрез които може да се осъществи връчването, но и мястото, където трябва да стане това. За търговците това е тяхната **канцелария по смисъла на чл. 50, ал. 3 от ГПК.**

Понятието „канцелария“ не е дефинирано в закона, но съгласно съдебната практика, могат да се изведат съществени нейни характеристики. **Канцеларията се намира на последно вписвания в регистъра адрес на управление** – в този смисъл е Решение № 291/07.04.2010 г. по гр. д. № 1214/2009 г. на ВКС, III г. о.. **Канцеларията предполага наличие на офис и служители от кръга по чл. 50, ал. 3 ГПК** – Решение № 178/15.12.2011 г. по т. д. № 835/2011 г. на ВКС и Решение № 119/29.07.2016 г. по т. д. № 840/2016 г. на ВКС, II Т. О. **В нея е осигурена възможност за осъществяване на контакти и връчване на книжа** – в този смисъл е Решение № 96/15.07.2016 г. по т. д. № 587/2016 г. на ВКС, I Т. О. Когато на последно вписания в регистъра адрес търговецът поддържа своя канцелария, намиращите се в нея негови работници или служители имат правото да приемат адресираните до техния работодател съобщения (призовки). Тъй като тази представителна власт произтича от закона, специално упълномощаване за това не е необходимо – в този смисъл е Определение № 311/14.05.2012 г. по ч. пр. д. № 265/2012 г. на ВКС; Решение № 114/21.07.2015 г. по т. д. № 162/2015 г. на ВКС, I Т. О.

Регистрирането на адрес на управление само по себе си не е достатъчно. Лицето трябва реално да използва офиса, в който се намира управлението му, и да осигури възможност за връзка чрез свой представител (Решение № 154/2.12.2009 г. на ВКС по т. д. № 795/2009 г., I Т. О.; Решение № 140/3.11.2009 г. на ВКС по т. д. № 632/2009 г., I т. о.).

Възможно е обаче търговецът да не е изпълнил това свое задължение. В тези случаи, за да не се препятства редовното съобщаване (респ. призоваване) на адресата, ГПК е предвидил особените правила на алинея четвърта и втора на чл. 50 от ГПК. Първата хипотеза е приложима когато се констатира, че търговецът поддържа своя канцелария на адреса, но не може да се намери достъп до нея или няма лице от кръга на тези по чл. 50, ал. 3 от ГПК, съгласно да получи съобщението. При втората хипотеза – на адреса липсва канцелария, т.е. не съществува възможност за контакт с адресата. Неизпълнението на задължението за вписване на новия адрес се санкционира от фикцията за връчване по чл. 50, ал. 2 от ГПК.

Разпоредбите на втора и четвърта алинея на чл. 50 ГПК уреждат различни хипотези и законодателят не е установил никаква поредност в прилагането им. Връчването чрез залепване на уведомление е общо основание, което следва да е налице кумулативно с едно от предвидените специални основания. Общото основание е търговецът да разполага с канцелария на последно регистрирания си адрес на управление. За да пристъпи към залепване на уведомление, наред с основното, връчителят трябва да констатира и поне едно от специалните основания. Те са дадени алтернативно в чл. 50, ал. 4 ГПК: липса на достъп до канцеларията или липса на служител, съгласен да приеме съобщението (призовката). В този случай връчителят е длъжен да залепи уведомление по чл. 47, ал. 1 от ГПК. При условие че търговецът изобщо не се намира на адреса на управление, индиция за което е липсата на обозначение за поддържането на канцелария, залепването на уведомление няма как да породи действие, тъй като е невъзможно до търговеца да достигне информацията за изпратената до него призовка или съобщение. Тогава приложима е нормата на чл. 50, ал. 2 от ГПК, установяваща фикция за редовно връчване на книжата.. В този смисъл е

Решение № 126/10.11.2015 г. по т. д. № 1825/2014 г. на ВКС, ТК, II Т. О.

Видно от вписванията по партидата на съдружника „А. 3“ ООД, последно вписаният му адрес на управление към момента на връчване на поканата (14.01.2022 г.) е гр. София, район „*****“, ул. „*****“. Така посоченото, отнесено към представените към процесното заявление доказателства, в частност - декларация по чл. 38, ал.9, т.2 от ЗСч и декларация до НСИ за обстоятелството, че „А. 3“ ООД не осъществява дейност от 2020 г., писмените обяснения на охраната на административната сграда на посочения адрес, дадени под формата на декларация, обосновават извод за това, че при връчването на 14.01.2022 г. на поканата за свикване на Общо събрание на „Т.Д.“ ООД за 24.01.2022 г. на адреса на управление на съдружника „А. 3“ ООД не се намира негова канцелария, както и че няма работници и служители, на които поканата да бъде връчена съгласно чл. 50, ал. 3 от ГПК.

С оглед тези фактически данни и тъй като търговецът изобщо не се намира на адреса на управление, залепването на уведомление не е необходимо. Поради това настоящата съдебна инстанция приема, че съдружникът „А. – 3“ ООД е бил редовно поканен за общото събрание, съобразно правилото на чл. 50, ал.2 от ГПК. Заявителят е установил с надлежни писмени доказателства отправянето на поканата за свикване на ОС в законоустановения срок, на постоянния адрес на лицето, ведно с дневния ред на събранието. При твърдения за наличие на порок във връчването, съответно - при несъгласие с реда за организиране и провеждане на общото събрание на дружеството, съдружникът, в рамките на посочените преклузивни срокове, разполага и с исковата защита по чл. 74 от ТЗ.

Предвид гореизложеното, и с оглед факта, че към заявлението са приложени всички изискуеми от закона документи, не са налице основания за постановяване на обжалвания отказ, а същият следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по Жалба с вх. № 20220207121008, от „Т.Д.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. София, район „*****“, ул. ***** чрез адвокат И.Ш., упълномощен от М.Г.Д., със съдебен адрес гр. София, бул. ***** ап.5 **ОТКАЗ** № 20220127120822-4/02.02.2022 г. на длъжностно лице при ТРРЮЛНЦ, по **Заявление** вх. № 20220127120822/27.01.2022 г. за вписване на промени в обявени обстоятелства по партида на търговеца.

УКАЗВА на Агенция по вписванията - ТРРЮЛНЦ да извърши поисканото по **Заявление - Образец А4** с вх.№ 20220127120822/27.01.2022 г. вписване.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от връчването на препис на жалбоподателя и АВп (на последната с оглед изменението на чл.25 ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ с ДВ

бр.106/11.12.2020 г.).

Съдия при Софийски градски съд: _____